

[Nyrup Rasmussen]

rapporten er opstået i tilknytning til tilgangsstoppet, og vil ministeren tage initiativ til at åbne for tilgangen af ansøgninger til fase 2 og 3?»

Begrundelse

I midtvejsevalueringsrapporten dokumenteres, at der er opstået problemer i tilknytning til tilgangsstoppet. Det gælder bl.a. for virksomheder, som ønsker at gøre brug af fase 2 eller 3.

Svar (19/3 91):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

I rapporten over midtvejsevalueringen foreslår evaluatorene, at tilgangsstoppet for nye projekter i fase 2 eller 3 ophæves, såfremt midlerne efter en nærmere vurdering ikke bruges. Da Industri- og Handelsstyrelsen har modtaget så mange ansøgninger fra igangværende netværk i fase 1 eller 2, at de afsatte midler vil blive brugt, er det ikke muligt at genåbne for helt nye projekter på denne baggrund.

Spm. nr. S 312

Til *industriministeren (7/3 91)* af:

Kim Behnke (FP):

»Er ministeren opmærksom på de uheldige virkninger, som § 44 a, der blev indsat i lov om banker og sparekasser m.v. ved lov nr. 306 af 16. maj 1990, har fået for de små pengeinstitutter?»

Begrundelse

En mindre sparekasse er i den situation, at en væsentlig del af dens egenkapital er investeret i obligationer. Ved årsskiftet kan der opstå problemer, hvis obligationskurserne tilfældigvis er lave på opgørelsestidspunktet. Et opgørelsestidspunkt dagen før eller efter vil måske give et helt andet billede.

Pengeinstituttet må ikke nedskrive sin egenkapital og kan derfor blive nødt til at realisere et kunstigt underskud.

Spørgeren finder det derfor rimeligt, om loven blev blødt lidt op, således at de mindre bankers og sparekassers egenkapital ikke opgøres så absolut.

Svar (20/3 91):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

§ 44 a i bank- og sparekasseloven blev indført med lov nr. 306 af 16. maj 1990 om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. med flere love.

Denne lovændring havde til formål at gennemføre en række EF-direktiver, blandt andet Rådets 2. direktiv om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

§ 44 a er blevet indført på baggrund af artikel 10 i ovennævnte direktiv.

Oprindeligt var det foreslået, at ingen pengeinstitutter med en ansvarlig kapital på mindre end 5 mio. ECU (ca. 40 mio. kr.) kunne fortsætte virksomheden.

Blandt andet på Danmarks foranledning blev direktivet ændret, således at små pengeinstitutter fortsat har mulighed for at udøve virksomhed uden at skulle forhøje kapitalen til 5 mio. ECU.

I henhold til bank- og sparekasselovens § 44 a, stk. 3, kan Finanstilsynet dispensere fra bestemmelsen ved at fastsætte en frist til at bringe den ansvarlige kapital op på den for de små pengeinstitutter individuelle minimumskapital.

Ved afgørelsen af, om en sådan frist skal gives, lægger Finanstilsynet vægt på årsagen til, at et instituts kapital er faldet under minimumsbeløbet. Såfremt et mindre pengeinstitut får et dårligt årsresultat som følge af kursfald på obligationsbeholdningen, men ellers har drevet en fornuftig virksomhed og i øvrigt opfylder solvenskravet i bank- og sparekasseloven, vil Finanstilsynet give dispensation. Det er i den forbindelse ikke afgørende, hvorvidt kurstabet er realiseret eller ej.

Derimod vil Finanstilsynet være mere tilbageholdende med at give dispensationen, såfremt pengeinstituttet på grund af et stort hensættelsesbehov som følge af dårlig styring af engagementer kommer under minimumsniveauet.

Det må endvidere formodes, at behovet for dispensation vil blive mindre efterhånden, idet pengeinstitutterne vil sørge for at konsolidere sig, således at et eller to års underskud – når der er forløbet nogle år – ikke vil bringe kapitalen under minimumsniveauet.

Spm. nr. S 314

Til *trafikministeren (7/3 91)* af: